

Ved Dommen udtaltes følgende: „Idet den Udbredelse, som Fortegnelsen saaledes har faaet, maa anses for at have haft Karakteren af eller at maatte sættes i Klasse med en Offentliggørelse, og idet en offentlig Meddelelse ikke findes at have haft Hjemmel i Fagforeningens Love, hvad Indstævnte paastod, maa der gives Citanten Ret i, at deres Privatlivs Fred paa strafbar Maade er blevet krænkede ved Fortegnelsernes Offentliggørelse.“

Da Formanden maatte være ansvarlig for denne Offentliggørelse, usæst at han ikke havde givet nogen Bemyndigelse til, at Fortegnelsen blev udbredt i en saadan Udstrækning som sket, blev han ansæst efter Straffelovens § 220, medens der efter Forholdets Natur ikke kunde paalægges Foreningen noget Strafansvar.

13. Hof- og Stadsretsdom af 27. September 1909, jfr. U. f. R. 1910 A. Side 47.

Elisabeth Andersen m. fl. mod W. Arup og Dansk Skræderforbund.

I en Bladartikel i „Socialdemokraten“, der var overskrevet „Dansk Skræderforbund“ og underskrevet „W. Arup“ meddeltes det, at forskellige navngivne Personer arbejdede som Skruebrækkere hos en Mand, hvor der var Strejke. Meddelelsen havde følgende Ordlyd: „Strejken fortsættes hos H. Dorph, Taastrup. Som Skruebrækkere arbejder følgende: Elisabeth Andersen“ Under Sagen var det oplyst, at Arup var nævnte Forbunds Formand og Forretningsfører.

Forbundet fandtes imidlertid ikke at kunne drages til Ansvar (ved Spørgsmaalet om Betaling af Sagsomkostninger) for Artiklen, da det ikke var godtgjort, at Forbundet havde nogen Del i denne.

Derimod blev Arup straffet efter Straffelovens §§ 220 og 217.

14. Østre Landsrets Dom af 16. Juni 1920, jfr. U. f. R. 1920 A. Side 803.

Foreningen Samfundshjælpen mod Redaktør Johs. Ervig.

Der fandtes med Rette efter Begæring af Foreningen „Samfundshjælpen“ at være nedlagt Forbud overfor en Redaktør mod fortsat Offentliggørelse af, hvem der var Medlemmer af Foreningen, idet de bebudede offentlige Meddelelser om Medlemmernes personlige Forhold vilde, hvis de blev fremsat, være retsstridige mod dem som krænkende deres Privatlivs Fred, og Truslen om Fremsettelsen af saadanne Meddelelser i Flæng maatte derfor anses for at være rettet mod Foreningen som saadan.

b) efter Konflikt.

1. Eksklusion af Fagforening.

1. Hof- og Stadsretsdom af 23. Juni 1902, U. f. R. 1902, Side 619.

Arbejdsmand C. F. Nikolajsen mod Th. Sørensen og Bestyrelsen for Jord- og Betonarbejdernes faglige Afdeling.

I 1897 blev Citanten under Paaberøelse af at have brudt en Strejke ved Beslutning af en Generalforsamling i Arbejdsmandenes Forbund for København, af hvilken Jord- og Betonarbejdernes Fagforening er en Underafdeling, ekskluderet paa eet Aar. Efter at han paa ny i September 1898 og senere i Juni 1900 havde indmeldt sig uden at bemærke, at han var blevet ekskluderet, og efter at han i Maj 1900 havde søgt og opnaaet Strejkeunderstøttelse, tilbageholdt et Bestyrelsesmedlem hans Fagforeningsbog, og som Følge af, at han ingen Bog havde, vilde hans Arbejdsammerater senere ikke arbejde sammen med ham.

Indstævnte gjorde under Sagen gældende, at Citanten efter Fristens Udløb ikke kunde blive lovligt Medlem uden ny Generalforsamlingsbeslutning, og at en saadan ikke forelaa, samt at Citanten burde have gjort opmærksom paa, at han var blevet ekskluderet, naar han paa ny søgte Optagelse i Henhold til Lovens § 11, der havde følgende Ordlyd:

„Bliver et Medlem ekskluderet af sin Afdeling, kan han ikke paa ny optages i en anden Afdeling af „Dansk Arbejdsmandsforbund“, før han fremlægger Bevis for, at han har forliget sig med den Afdeling, hvoraf han er ekskluderet. Dog kan en Afdeling ikke fastholde en Eksklusion længere end eet Aar. Den ekskluderende Afdeling kan da